0141| ΣΕ ΥΜΝΩ ΚΑΙ Σ’ ΑΓΑΠΩ

2001 Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ · https://docs.theosis.work/db/chapters/2022/0141-σε-υμνω-και-σ-αγαπω/

Μέσα από τους μυστηριακούς ήχους των Συμπάντων, πηγάζει ο Ύμνος του Ανθρώπου. Μέσα από την ενεργειακή σύγκρουση της συνεχώς αναπλασσόμενης και διαχεόμενης υπαρκτής και ανύπαρκτης Δημιουργίας, πηγάζει ο Ύμνος του μορφοποιημένου και εκδηλούμενου Λόγου. Μέσα από τις Ατέρμονες Τελειότητες της Γαλήνης, της Ουδετερότητας και της ταυτόχρονης παλμικής κίνησης και ακινησίας, πηγάζει ο Ύμνος του Αστάθμητου και Άμορφου Θεού.

Ύμνος Τρισυπόστατος και Ομοούσιος, που διαχέει επιμέρους μελωδίες, που περικλείουν την Ολότητα της Αρμονίας και την Τέλεια Μελωδία, που εναρμονίζει και αφομοιώνει τις μερικότητες μέσα στο Όλο.

Ύμνος, που όπως κι αν εκδηλώνεται, είτε με τις τρεις του υποστάσεις, είτε με μία απ’ αυτές, παράγει τον Υπερκόσμιο Δημιουργικό Κραδασμό - Ήχο, που γεννά και αναγεννά τους Ασύλληπτους Κόσμους, που διαπλάθει μορφές και εκδηλώσεις, που συστέλλει και διαστέλλει την Αστάθμητη, Πύρινη, Θεία Ουσία στο ελάχιστο και στο Παν.

Αυτό τον Ύμνο, Άνθρωπε - Λόγε - Θεέ, σου αποστέλλω, γιατί είναι ο μόνος που ανταποκρίνεται στο Τρισυπόστατο Ενωμένο Μεγαλείο σου, στην Τρισυπόστατη Αλήθεια, που είναι Μία.

Σε υμνώ και σ’ Αγαπώ. Γιατί ο Ύμνος σου Άνθρωπε - Λόγε - Θεέ, είναι η Αγάπη. Στροβιλίζομαι μέσα στα επιμέρους στοιχεία του και στην ολότητά του, απορροφώ και απορροφούμαι, γίνομαι η Πηγή, η Ροή και η Εκδήλωσή Του, μετουσιώνομαι και ταυτίζομαι με την Αγάπη.

Αγαπημένε, Άνθρωπε - Λόγε - Θεέ, η δόνηση της Ανείπωτης Αγάπης με πληροί και διαχέεται ανεμπόδιστα, προς τα πάντα και τους πάντες, προς τα Άπειρα Σύμπαντα. Αυτή η Ανείπωτη δόνηση προκαλεί στον πυρήνα μου έντονες ενεργειακές εκρήξεις, που συγκλονίζουν τη μορφή μου και μου φέρνουν δάκρυα στα μάτια, όχι από συγκίνηση, αλλά από το Υπερκόσμιο Αίσθημα της

Πληρότητας, της Γαλήνης, της Ομορφιάς και της Διάχυσης στους Κόσμους.

Άνθρωπε - Λόγε - Θεέ, νιώθω να ρέω, να ρέουμε μαζί, Μονάδα και Δυάδα. Σε νιώθω σαν τον Εαυτό μου, μα και σαν κάτι διαφορετικό. Είμαστε ταυτόχρονα Ένα και Δύο και μορφώνουμε το Τρία, από τον παλμό της Ζωής και της Αγάπης. Είμαστε Μονάδα, Δυάδα και Τριάδα, Ομοούσιοι και Αδιαίρετοι εκδηλούμενοι ως Ένα, ως Δύο και ως Τρία.

Ρέω, ρέεις, ρέουμε. **Είμαστε η Ροή, είμαστε ο Θεός, είμαστε η Ενότητα.** Μα ενωμένοι δεν αφομοιωνόμαστε, αλλά υπάρχουμε και παίρνουμε Ζωή, μέσα από την ίδια την απορρόφηση στον Εαυτό μας. Παλλόμαστε και Αγαπάμε μέσα από τον Ενιαίο Παλμό μας, την Ενιαία Αγάπη μας, που δεν περιορίζει, αλλά επεκτείνει μέσα στο Άπειρο, είναι το Άπειρο.

Σ’ Αγαπώ, μ’ Αγαπάς. Δεν υπάρχει διαχωρισμός. Ρέω και ρέεις, δεν υπάρχει διαφοροποίηση. Όμως υπάρχω και υπάρχεις. Είμαστε το Ένα, το Δύο, το Τρία. **Είμαστε η Τριάδα σ’ όλες τις εκδηλώσεις της. Είμαστε Θεός.**